

عنوان مقاله:

نقش ترویج و آموزش در توسعه پایدار کشاورزی

محل انتشار:

هشتمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم کشاورزی و منابع طبیعی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حکیمه شعبانی - کارشناس اداره منابع طبیعی و آبخیزداری هندیجان

آرش طیب - رئیس اداره منابع طبیعی و آبخیزداری هندیجان

محبوبه هادی نژاد - دانشجوی دکتری علوم و مهندسی مرتع دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

کشاورزی از قدیمی ترین اشکال فعالیت های اقتصادی و تولیدی جامعه است. تجربه ی تاریخی فرآیند توسعه در کشورهای پیشرفته ی صنعتی نشان می دهد که کشاورزی نقش اساسی در توسعه ی ملی این کشورها به عهده داشته است و در طی قرون گذشته تا کنون در فرآیند توسعه ی کشاورزی، ترویج کشاورزی سازوکار اصلی تلقی شده و این نقش را بسیاری از کشورها به نحو شایسته ای انجام داده است. و ترویج کشاورزی به عنوان یکی از ابزارها و وسایل توسعه کشاورزی همواره بازوی اجرایی دولت ها در فرآیند توسعه ی کشاورزی است و همراه و همگام با سایر عوامل موجب افزایش تولیدات کشاورزی شده است. آموزش در هر مقوله ای عامل اساسی در ایجاد تحول و پیشرفت است و مخاطب اصلی آن نیز انسان است و این انسان است که با اتکاء به دانش خود واسطه تغییر و دگرگونی می شود. لذا بخش کشاورزی نیز از این اصل منفع نبوده و حتی با توجه به ازدیاد جمعیت و افزایش تقاضای مردم به غذا از یک طرف و محدود بودن منابع و خاک از طرف دیگر باعث شده که بعد آموزش جلوه و نمود دیگری پیدا کند و بخش کشاورزی را با بخش های دیگر متمایز کند از این رو در سال های اخیر، دولت ها به طور ویژه ای متوجه آموزش در کشاورزی شده اند. و در ترویج و آموزش کشاورزی سرمایه گذاری های زیادی شده است. آموزش های ترویجی، ابزار مهمی است که سیاستگذاران، مقامات دولتی، کارکنان طرح های توسعه، کارشناسان ترویج و متخصصان کشاورزی در عینیت بخشیدن به اهداف برنامه ها و طرح های خود و رسیدن به توسعه پایدار کشاورزی کمک می کند با استفاده از آموزش های ترویجی کشاورزی، کشاورزان معمولا در زمینه هایی چون، علوم دامی، تولیدات کشاورزی، مدیریت منابع طبیعی و حفاظت از آنها، باغبانی و دستگاه های کشاورزی آموزش هایی را فرا می گیرند.

کلمات کلیدی:

ترویج، کشاورزی، آموزش، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1566745>

